

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **Ing. X. Y., Ph.D.**
bytem X

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**
sídlem pplk. Sochora 727/27, 170 00 Praha

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o rozkladu proti rozhodnutí ze dne 5. 5. 2025, č. j. UOOU-005029/23-28

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku rozhodl o rozkladu žalobce ze dne 26. 5. 2025, vedeném pod č. j. 29-UOOU-05029/23-29.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného. Uvedl, že dne 26. 5. 2025 podal rozklad proti rozhodnutí ze dne 5. 5. 2025, č. j. UOOU-005029/23-28 (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

„prvostupňové rozhodnutí“), kterým žalovaný rozhodl, že se stížnost žalobce podle čl. 77 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 (dále jen „nařízení GDPR“) předběžně považuje za důvodnou. Podle žalobce o rozkladu předseda žalovaného nerozhodl v zákonné lhůtě.

Průběh správního řízení

2. Dne 15. 12. 2023, podal žalobce stížnost podle čl. 77 nařízení GDPR, kterou dne 1. 3. 2024 doplnil. Žalobce se domáhal prověření podezření na porušení právních předpisů na ochranu osobních údajů, soukromí a práva na rodinný život při zpracování osobních údajů Digitální a informační agenturou (DIA). Stížnost se týkala využívání služby reCAPTCHA na Digitální informační agenturou vedených webových stránkách <https://www.czechpoint.cz/> při žádosti o vyzvednutí dokumentu z úschovny Czech POINT.
3. Rozsudkem ze dne 6. 2. 2025, č. j. 18 A 69/2024-50, městský soud rozhodl, že se žalovanému ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci rozsudku rozhodl o stížnosti žalobce ze dne 15. 12. 2023, ve znění jejího doplnění ze dne 1. 3. 2024, vedené pod č. j. UOOU-05029/23.
4. Proti rozsudku městského soudu podal žalovaný kasační stížnost s žádostí o přiznání odkladného účinku. Usnesením č. j. 1 As 31/2025-40 Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.
5. Dne 5. 5. 2025 vydal žalovaný prvostupňové rozhodnutí, kterým rozhodl, že se stížnost žalobce předběžně považuje za důvodnou.
6. Dne 26. 5. 2025 podal žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí rozklad. Stejný den vydal Nejvyšší správní soud rozsudek č. j. 1 As 31/2025-58, kterým rozsudek městského soudu 18 A 69/2024-50 zrušil a věc městskému soudu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud uvedl, že má městský soud v dalším řízení zhodnotit povahu řízení před irským dozorovým úřadem ohledně společnosti Google a nástroje reCAPTCHA a jeho vztah k řízení před žalovaným, pokud jde o využití nástroje reCAPTCHA ze strany Digitální informační agentury. Pokud by městský soud dospěl k závěru, že jde o předběžnou otázku, měl také zhodnotit možnost stěžovatele rozhodnout ve svém řízení bez vyčkání na výsledek řízení před irským dozorovým orgánem.
7. Městský soud však následně řízení usnesením č. j. 18 A 69/2024-87 zastavil, jelikož žalobce vzal svou žalobu zpět. Povahu řízení před irským dozorovým úřadem tedy nehodnotil.
8. Dne 5. 9. 2025 podal žalobce žalobu v projednávané věci. Domáhá se toho, aby soud určil, že má předseda žalovaného povinnost do 30 dnů od právní moci rozsudku rozhodnout o rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí.

Žaloba

9. Žalobce se podanou žalobou domáhá vydání rozhodnutí o rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl o stížnosti ze dne 15. 12. 2023 podle čl. 77 GDPR.
10. Žalobce uvádí, že rozklad podal dne 26. 5. 2025 o kterém měl rozhodnout předseda úřadu do 25. 7. 2025 ale do podání žaloby dne 5. 9. 2025 se tak nestalo. Podnět na ochranu proti nečinnosti žalobce podal dne 29. 7. 2025.
11. Žalovaný měl podle žalobce povinnost podle § 88 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) předložit do 30 dnů spis předsedovi úřadu a podle § 71 správního řádu byl správní orgán povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Pokud nelze

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

rozhodnutí vydat bezodkladně, měl tak učinit nejpozději do 30 dnů s výjimkami stanovenými zákonem. To se ovšem nestalo.

12. Žalobce navrhuje, aby soud uložil předsedovi žalovaného rozhodnout do 30 dnů od doručení rozsudku.

Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný uvádí, že prvostupňovým rozhodnutím shledal, že stížnost žalobce ze dne 13. 12. 2023 předběžně považuje za důvodnou. Stížnost se týkala plnění infomační povinnosti ve smyslu nařízení GDPR v souvislosti se zpracováním osobních údajů Digitální informační agenturou a využitím nástroje reCAPTCHA na webové stránce <https://www.czechpoint.cz/uschovna/>. Dosavadní zjištění indikují porušení subjektivních práv žalobce.
14. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce rozklad dne 26. 5. 2025. Spis správní orgán postoupil rozkladovému orgánu dne 31. 7. 2025. Učinil tak v návaznosti na podnět žalobce na uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 29. 7. 2025. Předseda žalovaného přitom neshledal jako smysluplné, aby sám sobě jako příslušnému orgánu adresoval pokyn, že má rozhodnout ve stanoveném termínu. V současné době dle žalovaného probíhá zpracování podkladů pro jednání rozkladové komise.
15. Žalovaný je tedy toho názoru, že není nečinný a navrhuje žalobu zamítnout jako nedůvodnou.
16. Nad rámec uvedeného žalovaný konstatuje, že vydání prvostupňového rozhodnutí mu uložil městský soud rozsudkem č. j. 18 A 69/2024-50. Městský soud v tomto rozsudku neshledal předání stížnosti žalobce irskému dozorovému orgánu jako důvod pro přerušování řízení. Řízení před irským dozorovým orgánem totiž městský soud nepovažoval za řízení o předběžné otázce podle § 57 odst. 1 správního řádu.
17. Proti tomuto rozsudku žalovaný podal kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud nejprve nepřiznal odkladný účinek, následně však rozsudek městského soudu rozsudkem č. j. 1 As 31/2025-58 zrušil a městskému soudu věc vrátil k dalšímu řízení. Městský soud v Praze se podle Nejvyššího správního soudu povahou řízení u irského dozorového úřadu nijak hlouběji nezabýval, což způsobilo nezákonnost, resp. nepřezkoumatelnost předmětného rozsudku. Tuto vadu tedy měl Městský soud v Praze odstranit a zároveň i zhodnotit „možnost“ žalovaného rozhodnout bez vyčkání na výsledek řízení před irským dozorovým úřadem, přičemž případné shledání důvodnosti nečinnosti žaloby by nutně znamenalo, že žalovaný je povinen vydat konečné rozhodnutí ve věci.
18. Toto posouzení však městský soud neprovedl, jelikož žalobce vzal svou žalobu zpět a městský soud řízení usnesením č. j. 18 A 69/2024-87 zastavil.
19. Žalovaný je tedy vystaven jistému dilematu, jak nadále postupovat, aby vyhověl stanoviskům soudů. Vzhledem k naznačené povinnosti vydat konečné rozhodnutí, tak prvostupňové rozhodnutí, které je koncipované jako předběžné, pravděpodobně neobstojí. Nelze pominout ani skutečnost, že rozhodnutí bylo vydáno v řízení, které je přerušeno, jak lze podle žalovaného dovodit z výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu. Bude tedy patrně třeba rozhodnutí zrušit, aniž by bylo zřejmé, zda k vydání nového rozhodnutí lze přikročit i při absenci stanoviska irského dozorového úřadu a korespondujícího přerušování řízení ve věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

20. Vzhledem k absenci hmotněprávní úpravy v českém právním řádu není zřejmé, co by mělo být obsahem nového rozhodnutí ve věci, které by byl žalovaný povinen vydat, pokud by soud dospěl k závěru, že řízení přerušené nebylo. V souladu s požadavkem právní jistoty by proto bylo vhodné vyjasnit, jaké rozhodnutí má žalovaný vydat.
21. Ohledně lhůt pro vydání rozhodnutí o stížnosti pak žalovaný uvádí, že lhůta do 30 či 60 dnů naráží na objektivní i procesní limity. Řádné prošetření stížností a věcné rozhodnutí o nich totiž není v uvedených lhůtách zpravidla objektivně možné, neboť po úvodním posouzení stížnosti a odstranění jejích eventuálních vad, je třeba zjistit skutkový stav, k čemuž slouží postup podle zákona č. 255/2012 Sb., zákon o kontrole (kontrolní řád), přičemž nelze přehlédnout, že samotný výkon kontroly počítá se lhůtami v součtu delšími, než uvedených 30, resp. 60 dnů.
22. Žalovaný se tak nachází v situaci, kdy má aplikovat ustanovení správního řádu, které fakticky (historicky), co do procesních principů i co do jednotlivostí, nepředstavuje adaptaci správního řádu na nařízení (EU) 2016/679. Opačný výklad lze jen obtížně hájit tím, že v některých případech by jistě bylo fakticky možné rozhodnutí ve lhůtě 30, resp. 60 dnů vydat. Tento závěr lze navíc totiž snadno učinit se znalostí konkrétní věci ex post, nikoliv však v okamžiku nápadu stížnosti. Zejména však ani takový poznatek nemůže vést k nelogickému závěru, že lze-li zlomek stížností v této lhůtě vyřídit, je možno stejné zákonné požadavky aplikovat i na stížnosti, které v dané lhůtě vyřídit nelze.

Replika žalobce

23. Žalobce v replice uvádí, že i když správní orgán prvního stupně postoupil odvolacímu orgánu příslušnému podle § 152 odst. 2 správního řádu až dne 31. 7. 2025, měl odvolací orgán rozhodnout do 1. 9. 2025.
24. Z obsahu spisu je zřejmé, že nebylo zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, ani nikoho předvolat, nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat. Z obsahu spisu nic nenasvědčuje tomu, že by šlo o zvlášť složitý případ. Nebylo třeba ani doručovat písemnosti do ciziny, ani nebylo provedeno dožádání. Žalovaný potvrzuje, že žalobce podal podnět na ochranu před nečinností, tento podnět však nijak nevypořádal. O předání spisu odvolacímu orgánu se žalobce dozvěděl až 2. 10. 2025 během nahlížení do spisu. Žalobce dále uvádí, že má právo na účinnou soudní ochranu. Úřad stále nerozhodl a nijak tuto skutečnost nerozporuje.
25. Další část vyjádření žalovaného není podle žalobce relevantní. Přesto však žalobce uvádí, že pokud ji soud jako relevantní shledá, tak ve spise není žádné usnesení, které by řízení přerušovalo. Žalovaný nikdy takové usnesení nevydal. Podle žalobce dále vůbec nebylo nutné stížnost postupovat irskému dozorovému úřadu. Toto předání považuje žalobce za předčasné.

Posouzení žaloby soudem

26. V rámci zkoumání podmínek řízení soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
27. Soud musel ověřit také to, zda před podáním žaloby došlo ze strany žalobce k bezvýslednému vyčerpání prostředku, který procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní; dále jen „s. ř. s.“). V opačném případě by soud musel před rozhodnutím

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

o žalobě žalobce vyzvat k uplatnění takového prostředku a vyčkat dalšího postupu správních orgánů (viz nález Ústavního soudu ze dne 24. 8. 2021, sp. zn. IV. ÚS 3523/2020).

28. Žalobce k žalobě doložil podnět podle § 80 správního řádu, který byl žalovanému doručen podle přiložené doručky datové zprávy dne 29. 7. 2025. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvádí, že na základě podnětu postoupil rozklad předsedovi úřadu dne 31. 7. 2025. K vydání rozhodnutí však ani poté nedošlo. Soud proto považuje podmínku bezvýsledného vyčerpání prostředku k ochraně proti nečinnosti za splněnou.
29. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
30. Nečinnost ve smyslu soudního řádu správního nastává tehdy, jestliže správní orgán má povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, avšak ve stanovené lhůtě tak neučiní (viz Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. Soudní řád správní: Komentář. § 79 [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-11-11]. Dostupné z: www.aspi.cz).
31. Podle § 71 odst. 1 správního řádu *Správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Podle odst. 3 téhož ustanovení Pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ, b) nutná k provedení dožadání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.*
32. Podle § 88 odst. 1 správního řádu, věta první *Neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání. [...]*
33. Podle § 90 odst. 6 správního řádu *Rozhodnutí v odvolacím řízení vydá odvolací správní orgán ve lhůtách stanovených v § 71. Lhůta počíná běžet dnem předání spisu odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí (§ 88).*
34. Podle § 152 odst. 5 správního řádu *Nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.*
35. Jak uvádí sám žalovaný ve svém vyjádření, k předání spisu předsedovi žalovaného k rozhodnutí o rozkladu došlo až dne 31. 7. 2025 v návaznosti na žalobcem uplatněné opatření proti nečinnosti. Rozklad žalobce podal dne 26. 5. 2025. K předání spisu tedy mělo dojít podle § 88 odst. 1 správního řádu nejpozději dne 25. 6. 2025. K tomu ovšem nedošlo a spis byl předsedovi žalovaného předložen až s více než měsíčním zpožděním.
36. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 11. 2015, č. j. 2 As 198/2015-20, v odvolacím řízení je za průběh řízení bez průtahů (čítaje v to i řádné předání správního spisu orgánem I. stupně orgánu odvolacímu) procesně „odpovědný“ odvolací správní orgán. Nejvyšší správní soud dále uvedl:

Jelikož zákonodárce zakotvil možnost provedení autoremedury prvostupňovým správním orgánem, účastník řízení se (nejpozději) po uplynutí lhůty stanovené pro provedení autoremedury či pro předání spisu a stanoviska k odvolání (§ 88 odst. 1 správního řádu) a po uplynutí lhůty k vydání rozhodnutí (§ 90 odst. 6 ve spojení s § 71 správního řádu) může domáhat ochrany proti nečinnosti odvolacího orgánu opatřením proti nečinnosti (§ 80 správního řádu) a následně nečinnostní žalobou dle § 79 s. ř. s. právě proti odvolacímu správnímu orgánu.

37. Lhůta pro vydání rozhodnutí počíná běžet dnem, kdy správní orgán prvního stupně předal spis k rozhodnutí, **nejpozději však uplynutím lhůty k předání spisu dle § 88 odst. 1 správního řádu** (viz Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. Soudní řád správní: Komentář. § 81 [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-11-13]. Dostupné z: www.aspi.cz).
38. Lhůta pro vydání rozhodnutí tedy počala běžet dnem, kdy měl předseda žalovaného obdržet správní spis, tedy 25. 6. 2025. I pokud by šlo o zvlášť složitý případ podle § 71 odst. 3 písm. b) správního řádu a lhůta by činila 60 dní, tak tato lhůta uplynula 25. 8. 2025. Napadené rozhodnutí však žalovaný nevydal ani v době podání žaloby dne 5. 9. 2025 a ani dne 26. 9. 2025, kdy byl soudu doručen správní spis. Ze správního spisu přitom nevyplývá, že by žalovaný aktivně shromažďoval podklady, nebo činil úkony podle § 71 odst. 3 písm. b) správního řádu o které by se lhůta pro vydání rozhodnutí dále prodlužovala. Jediným podkladem, který je ve spise založený po interním sdělení o předání spisu předsedovi žalovaného, je záznam o oprávněných úředních osobách. Žalovaný rovněž v projednávané věci ani netvrdí, že by vydání rozhodnutí o rozkladu bránilo řízení před irským dozorovým orgánem nebo že by řízení o rozkladu bylo přerušeno.
39. Soudu proto nezbylo než konstatovat, že žalovaný je nečinný a že je povinen o rozkladu žalobce rozhodnout.
40. Na povinnosti vydat rozhodnutí nic nemění ani vyjádření žalovaného, který uvádí, že *je tedy vystaven jistému dilematu, jak ve věci dále postupovat a že bude patrně třeba rozhodnutí zrušit, aniž by bylo zřejmé, zda k vydání nového rozhodnutí lze přikročit i při absenci stanoviska irského dozorového úřadu a korespondujícího přerušení řízení*. Dle žalovaného je také v souladu s požadavkem právní jistoty, pro případ vyhovění žalobě zároveň vyjasnit, zda a jaké rozhodnutí má žalovaný následně vydat.
41. Soud vnímá, že procesní situace je nestandardní. Původní rozsudek městského soudu č. j. 18 A 69/2024-50, kterým městský soud uložil žalovanému povinnost vydat prvostupňové rozhodnutí totiž Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 1 As 31/2025-58 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Než však stačil městský soud rozhodnout, vzal žalobce svou žalobu zpět, v důsledku čehož se městský soud dosud nezabýval povahou řízení před irským dozorovým úřadem ohledně společnosti Google a nástroje reCAPTCHA a jeho vztahem k řízení před žalovaným.
42. Uvedená procesní situace však neznamená, že by předseda žalovaného nemohl rozhodnout o rozkladu. Žalovaný uvádí, že by měl soud v případě vyhovění žalobě vyjasnit, jaké rozhodnutí by měl žalovaný vydat. Tento názor žalovaného však není v souladu s tím, jak je žaloba proti nečinnosti v právním řádu koncipována. Ve vztahu k žalobě proti rozhodnutí je nečinnostní žaloba přípravným a pomocným prostředkem. Nutí správní orgán projevit vůli ohledně předmětu řízení a vydat rozhodnutí bez ohledu na jeho obsah (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího právního soudu, č. j. 7 Aps 3/2008-98, body 17 až 21). V řízení o nečinnostní žalobě se posuzuje, zda je žalovaný povinen vydat ve věci rozhodnutí. Pokud ano, soud uloží správnímu orgánu povinnost tento akt vydat. Pokud ne, žalobu zamítne. Obsah takto vynuceného správního rozhodnutí lze následně soudně přezkoumat jeho napadením žalobou dle § 65 a násl. (viz Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. Soudní řád správní: Komentář. § 79 [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-11-11]. Dostupné z: www.aspi.cz).
43. Soud proto nemůže v tomto řízení za žalovaného domýšlet, co by mělo být obsahem rozhodnutí o rozkladu a ani to, co by mělo být obsahem nového prvostupňového

rozhodnutí, pokud by předseda žalovaného prvostupňové rozhodnutí zrušil. Zákonnost prvostupňového a rozkladového rozhodnutí může soud zkoumat pouze v řízení o žalobě proti rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. V nyní projednávané věci je podstatné pouze to, že žalovaný překročil lhůtu pro vydání rozhodnutí o rozkladu a že zároveň netvrdil, že by existoval důvod toto řízení přerušit, či že by se lhůta pro vydání rozhodnutí prodlužovala.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

44. Na základě shora uvedených skutečností soud žalobu shledal důvodnou. Žalovaný překročil lhůtu pro vydání rozhodnutí. Soud zároveň v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti nemůže žalovanému naznačovat, jaký má být obsah rozhodnutí. Podle § 81 odst. 2 s. ř. s. proto soud žalovanému I. výrokem uložil vydat rozhodnutí o žalobcově rozkladu. Lhůtu stanovil v délce 30 dnů s přihlédnutím ke standardní zákonné lhůtě pro vydání rozhodnutí. Na jejím horním limitu pak uvedenou povinnost žalovanému uložil s přihlédnutím k nestandardní procesní situaci.
45. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má úspěšný účastník řízení právo na náhradu nákladů. Žalobce nebyl v řízení před soudem zastoupen, má tudíž právo jen na náhradu nákladů ve výši soudního poplatku za podání žaloby (2 000 Kč). Žalobce sice v petitu žaloby požadoval „náklady řízení, náklady zastupování“, a to včetně příslušenství. S ohledem na to, že ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, č. 3344/2016 Sb. NSS, soudu neprokázal vynaložení dalších nákladů v souvislosti s úkony, které v řízení učinil, soud mu nemohl jejich náhradu přiznat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. listopadu 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.